

Huvittava tulevaisuuskuva

EIJA MÄKIVUOTI

Ka-Boom upottaa yleisön keskelle vaikeita aiheita

Arvio: esitystaide

Ka-Boom. Ensi-ilta Mediakeskus Lumessa. Helsingin Juhlaviikkojen ja Stage-festivaalin esitys. Dramaturgia koko työryhmän. Valot Meri Ekola, puvut Monika Hartl, äänet, musiikki Juuso Voltti. Näyttämöllä Timo Fredriksson, Magnus Logi Kristinsson, Anna-Maija Terävä, Annika Tudeer.

ESITYSTAIDERYHMÄ Oblivian uusin esitys *Ka-Boom* on *Museum of Postmodern art* -trilogian viimeinen. Postmodernin ja b-luokan viihteen jälkeen ryhmä tarttuu vanhentuneisiin tulevaisuudenkuvitelmiin. Ryhmä käsittelee humoristisesti kuluneita aiheita, joihin se on löytänyt yllättävän kulman ja joita olisi muuten vaikea edes katsella.

Luontosuhde, sukupuoliroolit, kauhu tulevaisuuden edessä.

Vanhentuneet tulevaisuudenkuvitelmat ovat esityksessä retrofuturismia, joka tekee näistä aiheista inhimillisen kokoisia.

Näissä kuvitelmissa on liikuttavan pikkuvanhan tunnelmaa.

Niissä emme vielä tienneet, miten nopeasti scifi-elokuvien näyt toteutuisivat ja miten järkyttävä olisi se lasku, minkä jätämme jälkipolville. Ja kunpa kaikki olisikin vielä kuvitelmaa.

KA-BOOM on teosmaisempi ja veistoksellisempi kuin sarjan edellinen esitys *Super B*, joka

Anna-Maija Terävä tainnuttaa onnellisen Magnus Logi Kristinssonin.

nojasi irrotteluun. *Ka-Boomin* lähtökohtana on valo- ja äänitaidet eivätkä näyttämötapahtumat. Kun ajattelee muuta trilogiaa, kehitys tuntuu luonnolliselta. Esiintyjät ovat myös muuttuneet yhä esinemäisemmiksi, vaikka ovatkin vahvasti läsnä.

Näyttämö muuntuu milloin aavikoksi, milloin jonkinlaiseksi tietokonepeliksi.

Kiinnostavimmillaan ja vahvimmillaan esitys on avatessaan äkkiiarvaamatta sukupuolirooleja.

Valo-, ääni- ja tilasuunnittelussa valot myös puhuvat, näyttämö imee puoleensa ja ääni tärisyttää penkkejä. Lopulta ne sekoittavat aistejakin.

TÄLLAISET yleisön entistä vahvemmin aistiärsyksiin upottavat esitykset ovatkin jo nykypäivää. *Ka-Boom* on onnistunut sel-

lainen, ja se ei vain viihdytä vaan myös vieraannuttaa.

Näyttelijät ottavat tilan haltuun parhaimmillaan ainutlaatuisesti.

Annika Tudeer on hionut hahmoaan yhä groteskimmaksi. Kokenut tanssija Anna-Maija Terävä on Oblivian joukkoon todellinen löytö. Hänen vahva ja hienovireinen kehonhallinta yhdistettynä ytimiin saakka menevään lempeyteen tuovat hyvää vastapainoa Timo Fredrikssonin kiemurtelulle ja häpeälle. Esityksen vahvimma kohtauksesta vastaa uusi kasvo, Magnus Logi Kristinsson.

Kristinsson juoksee edestakaisin ja kiekuu "I'm happy!".

Miten tyhjää on tällainen tulevaisuuden ihmisen elämä, miten epätoivoista, miten naurettavaa, miten liikuttavaa.

Maria Säkö